

Průvodce: Patologie (2. LF UK)

Tento článek potřebuje aktualizaci!

V článku jsou zastaralé informace. Nahradte je aktuálnějšími.

Část k aktualizaci: Semináře, zdroje, podmínky k zápočtu (KAHOOT)

Patologie je bezpochyby nejtěžším předmětem preklinické části studia. Množství informací je enormní, jejich důležitost pro další studium i praxi často zásadní a úroveň znalostí požadovaných u zkoušky vysoká. Kdo se patologii neučí pilně v průběhu celého roku, nemá šanci ji úspěšně zvládnout. Výuka probíhá formou nepovinných přednášek 2x týdně a semináře 1x týdně.

Přednášky

I když jsou přednášky nepovinné, vřele doporučuji na ně chodit. Obvykle přednáší pan profesor nebo pan docent. Oba jsou vynikající řečníci a úroveň jejich přednášek je mimořádně vysoká. Kromě toho se občas na přednáškách dozvíte věci, které v knihách nepíšou, ale u zkoušky budou vyžadovány.

Semináře

Na seminářích se ráno probírá teorie přibližně hodinu a pak jde jeden kruh na pitevnu, druhý kruh zůstává v seminární místnosti na prohlížení mikroskopických preparátů. Následující týden se kruhy prohodí.

Pitvy

Dlouhá léta byla patologie především o pitvách. Dnes se těžiště práce patologa přesunulo především k rozborům biopsií. Navíc, po 1.1. 2014, se zavedením nového občanského zákoníku, je podstatně větší problém získat tělo k pitvě než dříve. Nicméně součástí výuky jsou stále pravidelná praktika na pitevně. Pitev se nebojte, neboť jsou čerstvé, udržované od úmrtí až do pitvy v chladu, tedy žádné rozkládající se mrtvoly. Určitý zápach je samozřejmě přítomen, nicméně není zdaleka tak intenzivní a pronikavý jako na pitvách anatomických. Na pitvách rozhodně není dobrý nápad postávat opření o zeď v uctivé vzdálenosti od pitvaného těla, protože nic neuvidíte a u zkoušky vám to bude chybět. Pitvu provádí kroužkový vyučující a zároveň popisuje a demonstruje pitvané struktury a přítomné patologie. Případně může pod jeho dohledem pitvat student, který by o to měl zájem.

Průběžné testy

Zatímco v zimním semestru vás sice budou strašit, že se máte učit, ale reálně k tomu nebudete nijak nuceni, v letním semestru se píší **3 průběžné testy**. Tyto testy se píšou vždy na začátku přednášky ve stanoveném termínu. První bývá hned na začátku letního semestru na obecnou patologii, druhý v 5. týdnu na kardiovaskulární systém, hematopatologii a respirační systém a třetí v 9. týdnu na GIT, močový a pohlavní systém. Každý test je za max. 10 bodů a k získání zápočtu potřebujete alespoň 60%, tedy 18 bodů celkem. Pokud se vám to nepodaří, můžete se ještě zachránit velkým testem z celého rozsahu patologie, celkem na 20 bodů, jenže z něj už musíte získat minimálně 17 bodů, tedy 85%! Testy nejsou nijak přehnaně složité, zjišťují skutečně **základní znalosti**, nicméně vzhledem k množství informací i významu pro získání zápočtu, je nutné se na ně skutečně pečlivě připravit. Pokud nezvládnete získat potřebná procenta, nedostanete zápočet a musíte rozložit ročník nebo definitivně končíte.

Zkouška

Je rozdělena na **praktickou a teoretickou část**. Praktická zahrnuje mikrodiagnostiku a 1 otázku z okruhu „Metodiky diagnostické patologie“. Mikrodiagnostická část probíhá v den vlastní zkoušky a vytáhnete si 2 preparáty, které máte za přítomnosti jednoho z asistentů určit a popsat. Otázku z okruhu diagnostických metod zkouší bezprostředně před samotnou teoretickou částí některá z molekulárních bioložek. Ani zde nebývá větší problém.

Pokud úspěšně absolvujete část praktickou, následuje část teoretická. Táhnete si **tři otázky**, jedna by měla být z obecné patologie a dvě ze speciální. Zkouší jeden z pánů profesorů a přisedí mu některý z dalších vyučujících. O obou zkoušejících koluje množství polopravd, omylů a mýtů, bohužel mnozí studenti se podle nich řídí a přináší jim to většinou jen problémy. Díky své hlouposti jsem měl možnost vyzkoušet si osobně oba zkoušející a i když můj výkon nebyl ani v tom úspěšném případě nijak zářný, chovali se oba zkoušející vždy zcela korektně, mile, snažili se mě navést ke správné úvaze, byli velmi trpěliví a požadovali jen skutečně základní věci. Zároveň jsem měl možnost během přípravy na potítku vidět i zkoušení několika dalších kolegů a přístup zkoušejících byl vždy stejný a vždy absolutně korektní. Náročnost zkoušky tedy netkví v nepřiměřených požadavcích, nebo zlých zkoušejících, ale jen a

pouze v obrovském množství informací, které je nutné vstřebat. Na to platí jen průběžné učení a zásadní je samozřejmě také štěstí na dobré otázky. Kdo tvrdí, že umí, nebo uměl celou patologii, tak lže a kdo tomu věří, ten se nejspíš zbláznil a měl by se nechat vyšetřit na psychiatrii.

Odkazy

Literatura

- Povýšil C., Šteiner I. a kolektiv: Obecná patologie, Galén 2011, a Speciální patologie, Galén 2007 (základní učebnice, aktuální, celkem stručná.)
- Robbins Basic Pathology 8. vydání, 2007, nebo 9. vydání, 2012 (rozsáhlá, mezinárodně uznávaná učebnice v angličtině)
- „Muir’s textbook of pathology“ ed. Levison, D.A., Reid, R. et al., Edward Arnold (Publishers) Ltd., nejlépe 14. vydání, 2008

Dalšími cennými zdroji informací jsou různé poznámky, výpisky, texty, atd. od starších spolužáků či lektorů a také stránky:

Lenjulenky (<http://lenjulenka.blog.cz/>), Langenbecka (<http://emen.cz/vypracovane-otazky-z-patologie/>), spolku Motolák (<http://www.motolak.org/>) a spolku Medici Boni (<http://http://www.mediciboni.cz/studium/sdilime//>). Ale jak upozorňují Medici Boni, "Zpracované poznámky mají pomoci při učení a ve zdolávání obsáhlých učebnic – nemají je však nahradit". (<http://www.mediciboni.cz/ucebnice-jsou-dulezite/>)

Externí odkazy

- Ústav patologie a molekulární medicíny (<http://www.lf2.cuni.cz/info2lf/ustavy/upa/>)
- Atlas patologie pro studenty medicíny (LF MU) (https://atlases.muni.cz/atlases/stud/atl_cz/sect_main.html)